

мо. Держеше го въ уста-та си, и приближи при една вадолица, коя знаеше, но бѣше мале далечъ, но въ мѣсто-то на вадолица-та виде единъ великій домъ, кому вонкашни-те направи святыха отъ злато и безцѣнны каменн; Виждаше мнозина мужи, и жены съ одѣянїя великолѣпны, кои-то влѣзоха въ оный домъ. Внутрѣ пѣяха, играяха и ся радоваха: но они пакн що излѣзуваха внѣ бѣха желти сухи, наранени и почти голи; понеже нихви дрехи бѣха обласани. Нѣкои отъ нихъ падаха мертви додѣ на земля-та, други шествуваха но едва можиха да приступватъ, а други оставаха проертени на земля-та, и понеже мрѣха отъ гладъ, просяха мало хлѣбецъ отъ оныхъ що влѣзуваха въ домъ: но они не струваха рѣшенїе поне да ги погледнатъ. Любимъ приближи при една мома, коя ся трудяше да исторгне нѣкои трости за да ги изяде, и побуждени на благоутробїе, рече на ума си, макаръ и да имамъ голѣма ухота за да ямъ, негли ще да умремъ отъ гладъ догдѣ дойде време за обѣдванїе, ако бы да дамъ закуска-та си на тая млада мома? може быти да ѿизбавимъ живота, стори убо намѣренїе да по-